

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ UNA BATALLADA CADA SEMANA

SE VEN A 2 QUARTOS PER TOT ARREU.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ACTUALITATS.

Si tingúes de contentar á tots, tindria qu' anar per molts cantons, y ell, ja saben que cantonal no 'ues.

¡A LAS URNAS!

Las elecciones s'acostan.
L'insigne Castelar na parlat, y las sevas paraulas no admeten replica.

«Lo retrahiment es la mort dels partits.»—
«Prenguem part en las elecciones, no tant pera triuñar com pera lutxar.»

Aixís parla l'eminent, l' honrat, lo célebre orador.

Per lo tant si algun demócrata duptava de anarhi ó de no anarhi, avuy desapareix lo dupte.

La véu de 'n Castelar es lo sol: lo dupte las tenebras desapareixen á la llum espléndida del rey dels astres.

***

Un partit que com lo nostre coloca lo sufragi universal en lo decálech dels seus drets, no pot rehusar jamay la lluyta electoral.

Lo anar á las urnas qu'es un dret, tractantse dels ciutadans, es un deber tractantse dels partits democrátichs.

Lluytar en las urnas, lluytar sempre, véus' aquí nostre deber principal.

Lo soldat no es apte pèl combat, ni alcanza victoria, si no tè instrucció, si no tè práctica, si no s'ha robustit fent l'exercici.

Soldats de la causa democrática som nosaltres, y 'ls colegis electorals lo nostre camp de operacions.

Lluytém, anémhi tots, y encare que la victoria no'ns sonriga, fém que'ns sonrigui l'esperansa de un porvenir mes venturós.

***

Avuy dia, cohibida la premsa pera dir certas cosas, devent quedarse de boca endintre certs abusos, es menester que hi haja en las Corts personas que digan lo que á nosaltres no se'ns deixa dir; y periódichs oficials que tingan d'insertar lo que en nostres periódichs no pot figurarhi.

Pochs ó molts, que hi vajan es una cosa tant indispensable com l'ayre als pulmons, com la alimentació á la vida.

***

Hi ha altres motius de rahó y de conveniencia.

Una corriola que no 's fassa servir, se robe-lla.

Res també mes propéns á robellarse que 'l poble, no exercitantse severament en l'ús y las prácticas de la libertat y de la democrácia.

Las ideas, ahir predicadas, demá s' olvidarán, si 's deixan.

La llavor sembrada ahir, demá no brotará, si avuy no 's rega.

Tot en lo mon es aixís: l'abandono voluntari ó involuntari, y abandono es lo retrahiment electoral, no pot produhir més que la mort y la descomposició.

***

Castelar ab aquell tacto crítich que 'l caracteriza, ab aquell coneixement de las cosas passadas, aquella serenitat per las presents y aquella previsió per las que han de succehir, ha matisat lo seu manifest ab diversos exemples que convencerian al home mes obstinat, si dintre de la obstinació hi pogués cabre una engruna de bona fé.

Castelar nos fa veure la conducta de la democrácia del país vehí lluytant ab pocas forsas contra Napoleon y triumfant, y lluytant després contra l'Assamblea de Versalles, y sortint sempre ab la seva, tot per no haver adoptat jamay la fatal política del retrahiment.

Y una cosa qu'es probada y que de tant vulgar ja casi es inútil dir-la:

Una gota d'aygua, cayent ab persistencia, forada la roca més dura, al pas que un cop de mall sobre la mateixa roca, lluny de trencarla, 'l mall pot aixafarse.

***

¡A las urnas donchs, tots los demócratas!

¡A las urnas, ab unió, ab disciplina, inspi-

rats sols per l' amor á la libertat y á la democrácia, sense fer cas de passions personals, ni de perturbacions de cap género!

L' home ú homes que ficantse entre mitj de nosaltres alterin en aquestos moments de proba la marxa majestuosa del partit democrátich:

L' home ú homes que arrastrats per interessos mesquins perturbin las nostras filas:

L' home ú homes que divideixin la bona armonia que deua reynar entre nosaltres:

Son indignes de dirse demócratas y donan á entendre que 's han venut com á instruments dels enemichs de la democrácia.

¡A las urnas y visca la democrácia!

P. K.

Ja 'u saben.

Lo comité ha parlat y tots los demócratas tém lo deber de obehir las sevas ordres.

Barcelona tè de donar una nova proba de que es acérrima partidaria de las ideas democráticas y de que may transigira ab las tendencias reaccionarias.

Los candidats que proposa 'l comité y que acepta tot lo partit, son los següents:

- DISTRICTE SEGON.—D. BONAVENTURA ABARZUA.
- DISTRICTE TERCER.—D. JOSEPH TOMÁS Y SALVANY.
- DISTRICTE QUART.—D. SANTIAGO SOLER Y PLA.
- DISTRICTE QUINT.—D. EMILIO CASTELAR.

¡A las urnas tots! ¡Unió y entusiasme!

No 'ls dirom res del manifest de 'n Castelar. Aquesta classe de documents s' admiran y no s' analisan.

Després de llegirlo, á tots los demócratas no 'ns ha quedat mes que un pensament: lo de secundar l' inspirada idea del gran orador, lo de acudir tots á las urnas, plens de decisió y entusiasme.

Qui no arrisca no pisca.
Y vaja, que nosaltres devém y podem pisca.

Ara la premsa del govern elogia lo nou decret de imprenta.

Vels hi aquí una comedia, que al dia del estreno la xiulan y á la segona representació l' aplaudeixen.

Ja tenia rahó l' avi, quan me deya:— Noy, en aquest mon tot es una farsa.

Camaleones de la política, nos diuhen en un manifest que ha sortit per las cantonadas als que defensém la política de 'n Castelar.

Al primer firmant del manifest l' hi contestarém, que en tot cas preferim ser *camaleons* á ser camells.

Al menos los camaleons viuhen del ayre del cel y no tenen de treginar pèl mon lo fardo de las sevas culpas.

¡May dirian qui 's presenta diputat per Vilafranca del Panadés?

...Vaja, no pensin, que si no'ls ho deya no ho endeinarian. En PUIG Y LLAGOSTERA!

- ¡Qué diu? No pot ser.
- Home avuy pot ser tot.
- ¡Y quia color tè?
- Miris l' arch de Sant Martí y trihi, que no ni falta cap.
- ¡Y vol dir que'n surtirá?
- Vegi que tal, treballan per ell 'ls de dalt y los de baix.
- Que vel que li digui, me sabria greu.
- A mi també.

Un consell al senyó Corrons:

Com que segons sembla no pensa mes que

en cridar l'atenció, podria apendre á caminar ab las mans, de camas en l'ayre.

Ja veuria llavors com lo *Brusi* se'n ocuparia.

El Tiempo, periódich de Madrit, aconsella als constitucionals que mirin al cel.

Si, si: soch de la mateixa opinió.

Que hi mirin y potser veurán las sevas esperansas com volan.

Un ase volant: no será aquest lo primer cas que 's veji.

Los amichs de'n Sagasta prenen acorts.

Vels 'hi aquí una gent qu' están sempre disposats á *pendre*

A falta de pan buenas son tortas; á falta de credenciales, vingan acorts.

Diu lo *Solfeo* de Madrit:

«En las próximas elecciones guanyarán per tot arréu los republicans.

«Ep! no s' alarmin...»
«Parlo de las elecciones en Fransa.»

La *Gaceta de Barcelona* ha emprés ab gran decisió una campanya democrática.

Ja som dos, y ab dugas rodas camina 'l carro.

Y lo qu'es la *Gaceta de Barcelona* está en una situació magnífica: tè la redacció establerta en lo carrer de'n Guardia.

¡EN GUARDIA!

Noticias que poden apuntarse.
En un pasquí enganxat per las cantonadas, al ilustre Castelar se l' hi deya *princep de la apostasia*.

Lo bó es que un dels individuos que 'l firmavan havia sollicitat la plassa ¿de qué dirian? De butxí.

Y com qu' en Castelar es enemich de la pena de mort ¿comprehen are perque es princep de la apostasia?

Parodia del manifest de un héroe:
Electors: Entre las sombras del misteri vá cometre's un crim: l' assassinat de la mèva dona. Tothom me senyala ab lo dit, tothom m' acusa. Durant tot aquest temps jo m' hi quedat sense explicar aquest misteri. ¿Serán tant amables los electors d'aquest districte, que m vulgan concedir los seus sufragis, per explicar davant de las Corts l' assassinat de la mèva senyora?—PA Y VI.

Los candidats ministerials no 's creyan que 'ls demócratas anésim á las urnas.

Mes los admirará quan vegin que 'ls demócratas aném á las Corts.

Y donchs que 's pensavan.

TU Y JO.

(EN LO ALBUM DE LA SENYORETA X.)

Ta vida dolça 't somriu
Un cel ple d'ilusions bellas;
La mèva es de pesars niu,
Lo cel també 'l véu, puig viu
Veyent sempre las estrellas.

De ministros potentats
Taula ets plena de viram
Hont falta gana y may plats;
Jo de cessants afamats,
Faltan plats y sobra fam.

Ets tu nina «pan de Viena»
Qu'entre 'ls pans es dels mes bons:
Y jo en mitj de ma gran pena
Sabs lo que só bella nena?
Un pobre pá de crostons.

L'aire que tens y qu'admiro
De fino a tots fa sorti;
Mes trist de mi jo suspiro,
Puig que m'espanto quan miro
Que l'ayre que se m'endú a mi.

Lo pur llum de la mirada
Digame ja qu'és que no encen?
Mes vol ma sort despiadada
Que al venir a mi animada
Tots me hi vejin transparent

Ton peu bufó, si, ton peu
Que a voltes poch admirar
Serveix de peu a qui 'l veu
Per ser felis; mes lo meu
Serveix sols per rèliscar.

Tu ets nina lira preciosa
Qu'armonia dolça y bella
Despedeix de si joyosa;
Mes jo sech, que poca cosa t'
Sols una guitarra vella.

Mentres tu ets la pura fló
Que brilla 'l despunt del alba
Y orna un ram ab son coló:
Per cataplasma soch bo
Que sech sols la flor de malva.

Tu ets aquell néctar diví
Que al Parque yal l'ans calés,
Y encar que tens mal vehí,
Éts molt preferible a mi
Miserable vi de trés.

Ja veus com dich que somriu
Vida, a tu d'itussions bellas;
La mia es de pesars niu;
Es ben trist qui com jo viu
Veyent sempre las estrellas.

LAUS TIBI CROSPIS

Candidats de Barcelona:

Primer Districte:—Durán y Bás.

¿Hi vás?

Home aixó de anarhi, ho tenim de veure.

Tambè diuhen que s'hi presenta en Sa-gasta.

Sino que aquest espera que l'àngel de la Aduana toqui la trompetá per ressucitar dipu-tat y tot.

Segon Districte:—Bosch y Labrús, candidat proteccionista é independent

Si es independent com diu, no l'hi arrendo la protecció.

Tercer Districte:—Rius y Taulet, sagastí.

¿Rius?

Ja't posarás sério, ja veurás.

Quart Districte:—Baró.

Antiguament pèl carrer de Ponent als b ar-rets los tiravan tronxos.

Aquell es lo districte de la barretina.

Quint Districte:—Baró, sagastí.

Al últim no serà baró ni diputat.

Un altre: Abarias, independent.

¿A varias qué?

Res senyors: perque hi haja una mica de varietat.

Los dos candidats pèl districte de las Aforas no s'pot dupta de que son catòlics de bona lley. L'un se diu Julia y l'altre Nadal, tots dos, noms que s'troban dins del pronestich.

—¿Que no ha vist lo manifest contra en Castelar enganxat pèls cantons?

—¿Pèls cantons y contra en Castelar? Vaja ja's veu; cantonalista.

Segons l'última estadística hi ha a Barcelo-na 98,912 homes y 117,053 donas.

Resultat: que'ns ne toca una y una fracció per barba.

Jo, a un conegut:

—¿Qué fas plantat aquí a la cantonada?

—Home, espero que surti al balcó una dona mes maca que un sol.

—Pero, gat dels freres, no ets casat?

—Ja veurás noy, aquesta es la fracció que'm toca.

Síntesis de las nostras ideas:

—Qui no vota, no sopa.

Lo Temps, periódich conservador francès alaba 'l manifest de n Castelar.

Lo Temps, periódich de Madrid, avants alaba als republicans.

Resultat: que tant a Fransa com aquí los cambis de temps son molt freqüents.

115 districtes! Tenim 115 districtes!... de-yan los sagastins.
¿Y are qué diuhen?

115 coloms! Tinch 115 coloms! deya un veñí meu.

Obra 'l colomar, se'l hi esgarrian, se'l hi barrejan, se cansa de xiular, y á última hora s'troba que no n'hi quedan mes que una dot-zena.

Are 'l pobre colomista adopta 'l retraimant. Qué dich: ha resolt no mantenir may més bes-tia de ploma ni esperansas.

Lo manifest dels moderats, quantas adhe-sions dirian que ha reunit?

—¿Admirinse! ¿S'han admirat?

Donchs n'ha reunit una dotzena.

De modo, que si haguessin de fer una dot-zena de frare encara ils en faltaria un.

Una seguidilla carlista:

«Nuestros escapularios

«son los fusiles;

«padres nuestros y salves

«los proyectiles.»

Aquest es un modo com qualsevol altre de anarsen al cel, tocant las castanyolas.

Histórich.

Un senyor molt respectable presenta pera ser remes á l'Exposició de Filadelfia un libre que's titula:

—La poesia heroico-popular.

L'encarregat de rébre 'ls objectes:—Aixó no pot anar potser si, qu'encare s'figuran que estóm en los temps de l'anarquia!.. He-roico-popular ¿hont s'es vist aixó?

¡Ay valgam Déu!

Figurínse vostés, que aquest libre es escrit per un senyor mes devot que Santa Teresa de Jesús, sino que al altre senyor molt poch fort en poesia, aquest heroico se li havia figurat una barricada y aquest popular una manifestació d'aquellas del temps de la República.

Entre dos electors dels nostres:

—Ja't sabs que donan quartos...

—Home, digam ahont.

—Pero tens de votar al candidat que jo't diré.

—Si, home, tot lo que vulgas. Quan vinga l'hora de anarhi, una candidatura á la dreta y una á l'esquerra. La democrática á l'urna y la

del senyor rich á la butxaca, junt ab los quar-tos que m'haura donat.

—Pero home, aixó no es aixó.

—Si, noy, si: l'home que afluixa la mosca es tant lo que me l'estime que me 'l guardo per mí.

Dijous lo Tibi-Dabo vá apareixe nevát.

La criada:

—Senyoret: fá un fret que pela: figuris que tal será que fins las montanyas aquest dematí s'han posat estrenya-caps.

Quina ganga que 'ls ha caigut als de Sant Andreu, Sant Martí y Gracia!

—¿Que han tret la rifa?

—Ca, tindrán Nadal tot l'any.

La Iberia periódich que reb las inspiracions del famós Sagasta diu que'l partit constitu-cional si no guanya á las eleccions amenssa al govern ab la descomposició.

Quan los cosós se descomponen ja sabem lo que succeheix.

Avisém al país que s'arri de desinfectants.

En la porta de certa escaleta del carrer de Ripoll s'hi llegeix lo següent rétól:

«Aneste asealera p. 3.º se anmitirán pupilos

presio modico»

Si no saben mes de guisar que d'ortografia,

ja se'n poden terná al lit.

Los electors de las Aforas estan mes be de lo que volen.

Tenen un Nadal y un Julia, de onci adro-guer.

L'un pèl tió y l'altre pèls turróns.

Un castellá que no está gaire enterat de las nostras cosas, deya l'altre dia:

«En las Afueras de Barcelona lucha con una Sra. Julia, un Sr. Pascuas de Navidad.»

Lo Sr. Abarias reparteix unas targetas que diuhen al peu del nom:

«Candidate por el distrito 5.º electoral de Bar-celona.»

—¿Candidat?... Mal ofici digné una vella.

Paraulas d'un adroguer que aspira á diputat:

—Jo no perdere de cap manera: encare que no surti, sempre hauré fet una cuyta de bolados.

Una gran noticia:

Lo diputat sagastí senyor Baró, deñsa que's presenta en Castelar pèl quint districte té as-segurada l'elecció.

Figurintse com están las cosas que hi ha tot un barri que ha decidit votarlo.

No'n diguin á ningú: se tracta del barri de ca'n Tuvís.

Barri de pescadors, pesca de calamarsos.

En aquest mon cada hi ha nascut per la seva cosa.

¿Veuhén? Tractantse de soldats, lo Sr. Aba-rias té talla de tambor major.

Are tractantse de diputats, francament, l'hi-falta talla.

—¿Quin hivern mes rigurós!

—Home vol callar? Mes rigurós es l'actual decret de imprenta. Lo fret al cap de vall ab llenya passa, al pás que 'l decret ab llenya vé.

CANTARELLAS.

Perque soch un presentat dius que 'm vols donar carbassa: nena, donamela, cuyta que tregino molta gana.

P. M.

D'apellido tu't dius GUERRA
y de nom jo'm'e'n dich PAU,
ja 'u veus: casantnos viuriam
com un gos a prop de un gat.

E. X.

Val més un dit teu Pilar
que no pas tota l'Antonia,
pero jey lo dit en que hi dús
tres ó quatre pedras bonas.

E. X.

A en Castelar y a n' t'ú
guardo una estimació grossa,
á n'ell per bon diputat
y a t'ú per bona xicota.

E. P.

CONTOS

Un senyor molt lleig, aná al teatro y no po-
gué arrearplegar mes que un silló dels mes onre-
tirats.

Un concurrent al veure'l tant lleig y tant
lluny, li digué ab molta sorna:

—Está vist que vosté de cap manera pot te-
nir bona fía.

Dos companys que per res renegavan, varen
anar á una iglesia.

En lo moment mateix d'entrar, lo capellá
estava predicant contra ls blasfemos.

Al sentirlo, ls dos giran qua y se'n van
dihent entre dents:

—Noy, aixó es que ns ha conegut!

- Ninch-ninch!
- ¿Qui hi ha?
- Que no hi fora l'amo?
- Si senyó; pero está ocupat.
- Caramba, si que u sento... Con qué está ocupat?
- Si senyó: está donant una tunda á la seva dona.

Al sortir d'un café.
—Que li vindria bé deixarme quatre duros.
—No ls tinch aquí.
—¿Y á casa?
—A casa, tots bons, adios.

Veus aquí una nova manera de estar, que
pensa posar en práctica un d'aqueixos que
tocan l'arpa.
Escriu la següent carta á n'en Xifré.
Sr. Xifré. He apostat vint duros á que
vosté me'n deixaria doscents. Espero se ser-
virá enviarmels per quedar bé.
(Posdata.) Si no'm pot enviar los doscents
duros, m'entregará ls vint de la posta que
perdria, per haver defensat sa generositat.

- Senyor, ¿sab quina hora es? preguntá un á un altre que anava molt depressa.
- Sí, respongué l'altre seguint lo seu camí.
- Home: quedo' entrar.
- Ja veurá; com que vosté m'ha preguntat no més si lu sabia!...

EPIGRAMAS

A un manobra del veynat
un del seu oncle contava
qu'era home que sols gosava
fent obras de caritat.

Y ab senzillés lo manobra
vá dirli: Aixó passaria
fá molts anys, porque avuy dia
no's fá aquesta classe d'obra

A. A.

A casa de un advocat
una cotorra hi havia
y en molestaria 'l criat
un gran empenyo tenia.

La senyora al demati
diu veyentho:—Es molta porra:
quans camins t'hauré de dí
que no'm toquis la cotorra.

A. A.

Passojantse un perdulari
de prompte 's vá desmayá
y un, agafantlo, 'l portá
a casa l'apotecari.

Torná en sí de son tropell
olorant vinagre y fora
y al preguntá 'l senyó aquell:
—¿Qué l'hi ha passa't? respon ell:
—Un anglés molt á la vera.

A. A.

L'altre dia D. Ventura
preguntá á D. Mercé:
—¿Es seva aquesta criatura?
Y ella atenta y ab finura
vá respondre:—Y de vosté.

F. P. V.

No'm vingas ningú al davant
perque estich fet una arpia:
de coratje, estich bramant!
Des que m'han deixat se-sant
al dimoni m donaria.

P. F.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Han enviat zaradas y endavinallas dignas d'insertar-se los
ciudadanos Jenani, A. Mascaldó y Dos Liemillos.

Las demás que se han comés y se nome de los autores de las
quels no quedan mencionats, no poden insertarse por breves,
facils d'endaviar, mal combinadas, mal verificadas ó por
altres defectes per l'artil.

Ciudadanos fill de a Montes. Insertarem l' epigrama.—Poca
Pena: Idem la combinació del salt del caball.—Doble. Hi
anirà l'anagrama.—Sabir. L'últim es lo que vá miller: pero
no está Merigueta para lafantes.—Enrich Xarau. Hi ha sols
dugas cantarelías.—A. Mascaldó. Lo demás no val tant com
l'endavinalla.—Jenani. Hi anirà una pregunta.—Un argenter
Idem los apellidos y un quento. Barber de Vilasar. Lo quento
es massa vert y lo demás poch picant.—D. Vicente y C. Ar-
reglarém aquella composició y casi res mes.—General de la
Guitarra. M. anirà 'l quento.—Ciudadanos A. de Platxa, Pere
Rodafus, Pastrana, Andalus del Clot, Rafael Fugons, Caixalet,
Segon Gunonche, Muley Fabás, S. de Terpiscore, Joan Tra-
pella, Mica de loch, Bep y Poya, Estripa quentos y Anima de
canti. No pot insertarse lo que vostés envian aquesta semana.
—Fiá Lluch. Hi anirà l'últim epigrama.—A. S. y L. I. Y
una cantarelía de vosté.—Los epigramas no ns agradan massa:
la poesía se'n ha extraviat.—Nos fará 'l obsequi de ter-
minala á enviar?—Pepei. Pot approfitar-se una cantarelía y
la combinació del salt del caball.—Uns lectors de la Campa-
na. Tindrém present al transferidor: gracias per l' avia.—Un
pabana. La pregunta estrambótica pot utilisarse.—Poca roba.
Idem problema aritmético Ingles Igualadí. Home: no té cap
necesitat de copiar: res de ningú penarriarnos lo que ja sa-
bém: preferim original y doten que copiat y hó.

NOTA.—Las cartas que faltan contestar en esta tanda ho
serán la próxima semana.

SOLUCIONES

- A la Batallada 302.**
GEROGLIFICH.—No erra qui mal pensa.
- A la Batallada 303.**
1.ª TORTURA CEREBRAL.—Se splica sabent qu'encara hi que-
daren los quatre quarts del seu cos:
2.ª PREGUNTA 1.ª.—Un milló.
3.ª PREGUNTA 2.ª.—Lo quart de una nov es un grill.
4.ª XARADA 1.ª.—A-gen-ci-a.
- A la Batallada 301.**
1.ª XARADA 1.ª.—Ca-ma-rot.
2.ª XARADA 2.ª.—La-te-val.
ENDAVINALLA.—Gas.

Han endavinat tolas las soluciones los ciudadanos Pau Xiri-
nachs y Pere Xirinola. la 1 de la 3.ª serie, Anima de canti:
tota la 2.ª y las 1 y 3 de la 3.ª. Estripa quentos: las 4 y 6
de la 2.ª y tota la 3.ª. Ingles Igualadí: la 1 de la 1.ª, 1, 2,
3, 4 y 6 de la 2.ª y tota la 3.ª. Jenani: tota la 3.ª, Doble;
l'última de la 3.ª, Bep y Poya; tota la 3.ª, Poca Roba; las 2
y 4 de la 2.ª, Caixalet: la 4 de la 2.ª y las 1 y 3 de la 3.ª.
J. Liopis; las 1, 3, 4, 6 y 7 de la 2.ª. Tres que dermen junts;
Y finalment la 1 de la 1.ª, las 2, 4 y 7, de la 2.ª y la 3 de
la 3.ª. Un fill de a Montes. La gas

TORTURA CEREBRAL!
A veure com s'esplica, que una dona á xe-
xanta anys puga ser jove?
DOS PARAYGUAS FORABATS.

PREGUNTA ÚNICA.
¿Quins son los qui á pesar de no saber un bor-
rall de solfa tocan molts americanas?
MR. MACCARRONI

PROBLEMA ARITMETICH.
Un obrer aná á un basar y compra un jech
que li costá 21 pessetas ab la condició de no pa-
garlo fins als dos meses de feta la compra. Desde
aquell dia determina posar diariament 12 quar-
tos en fondo: pero al cap de un mes está sis dias
sense pesarli res, qual retrás de fondos procura
recuperar aumentant á prorata lo dels dias res-
tants. Vensut le plasse se'n vá á cumplir lo com-
promis. Se pregunta quans quarts di varen
sobrar?

UN LECTOR DE LA CAMPANA.
FUGA DOBLE.
A. a. a. a. a. a. a. a. a. a. a.
m. m. m. . . m. m. m.
..o. .o. .o. .o. .o. .o. .o. .o. .o.
..rr. rr. rr. rr. rr. rr. rr. rr. rr.
YSAAC.

XARADA
Dels tans desdenys no'n faig prima
que'n tinch un prima girada,
y com jo tossut segona
te fare lo dos tombada.
Aixis terca passió méva
tres girs amor ne tracta
Adverteix que no t'estimo
ni gota, y que si t' faig l'ase
es porque m portis la tot
de un bon platillo adornada

Una tot que sempre hu-tres,
primada dos un bonich gat
y n'estich molt empilat
puig hu-tres com ella ó mes.
RALTÉ.

ENDAVINALLA.
Sens ser animal mossego
sense ser planta tinch fullas,
y quant serveixo, rehullas
que no t'agafi de cego.
Vaja: no puch ser mes breu
fins quan vols me poso en creu.
A. MASCALDÓ.

MACO
HERMÓS,
bufó,
aixerit

HOME.
(Las soluciones en la proxima número.)
IMP. V. I. F. GASPAR, ATAUPO, 14.
Lopez, editor.—Rambla del Múj, 20.